

עמוס נוי

שיר הודיה

(בעקבות פרנסיסקוס הקדוש מאסיזי)

בראש ובראשונה האח חשיש אתה שגרמת לי לחיה
ולשכח מאין באתי ולאן אני הולך

את האחות מורפין שביליל התערים המנסרים
שמת לי דבש מתוק מתוק על כל התפרים

אתה האח קוקאין מקדת את מבטי שהתערפל מבכי-פתאם
אתה האח הרואין לקחת אותי הכי גבוה (אבל לא אחזר אליך – השארת אותי על פי תהום)

את האחות אקסטה שבמכת ברק עשית אותי טפש
בזמנים שבהם להיות חכם צרב כמו סכין מלבן באש

אתה האח אל-אס-די שצבעת בשבילי תבל ומלואה באדם
כדי שלא אבחין בכתמי הדם, הדם הזה שנשפך בכל מקום

את האחות המרגיעה לורין את האחות המדרבנת אמפטמין
למדת אותי להנות מתשוקה ללא מין

אתה האח ואבן שהרגעת בעותי מלחמה
ורפדת כאבי הכרה קרה בשמיכת נחמה חמה

ותודה מיחדת לך האח אלכוהול
בלעדך הייתי כלום; אני חייב לך הכל